

A mitja tarda d'un dia de novembre, arribo a casa del Rogelio. Hem quedat que avui portaria una gravadora i que mantindríem el que se suposa que ha de ser una entrevista, si és que sabem convertir una de les nostres habituals xerrades caòtiques i apassionades en la formalitat que se'ns demana.

M'esperen, ell i la Susanne, amb la taula parada, al tetera plena i unes pastes dolces de procedència exòtica, perquè tots tres som prou llaminers.

D'ençà del desembre de l'any passat, Rogelio Saunders està instal·lat a Sabadell, acollit per l'Ajuntament, que col·labora amb el Parlament Internacional d'Escriptors, una entitat internacional dedicada a procurar refugi i condicions als escriptors perseguits, amenaçats i censurats.

El Rogelio és cubà i té una història personal riquíssima que no em canso d'anar descobrint, cada vegada que ens trobem. Avui estem especialment contents, perquè la Susanne fa poc que ha tornat de la fira de Frankfurt, on ha passat un mes i ha recollit un premi pel seu treball de traductora. La Susanne Lange, que es manté en un discret segon terme al llarg de la conversa, mereixeria, també, un capítol a part. És una alemanya d'aspecte delicat i divertit, però amb una potència intel·lectual insospitada per aquestes contrades.

El que es pot arribar a aprendre de literatura, parlant amb ells dos, fa pensar que les escoles i facultats són una pèrdua de temps burocràtica. Per això, cada vega-

Rogelio Saunders: a manera d'introducció

Antoni Dalmases

da que ens trobem, se'ns fa curt el temps. I és una sort poder compartir temps i estat, discussions polítiques i estètiques, amb gent com el Rogelio i la Susanne. Però hem intentat ajmar les dèries i encetar una conversa mínimament ordenada que el faci conèixer una mica al lector, juntament amb una breu mostra de seus textos: "Tú eras" i "Klomm, antes o después", ambdós escrits a Sabadell i inèdits.

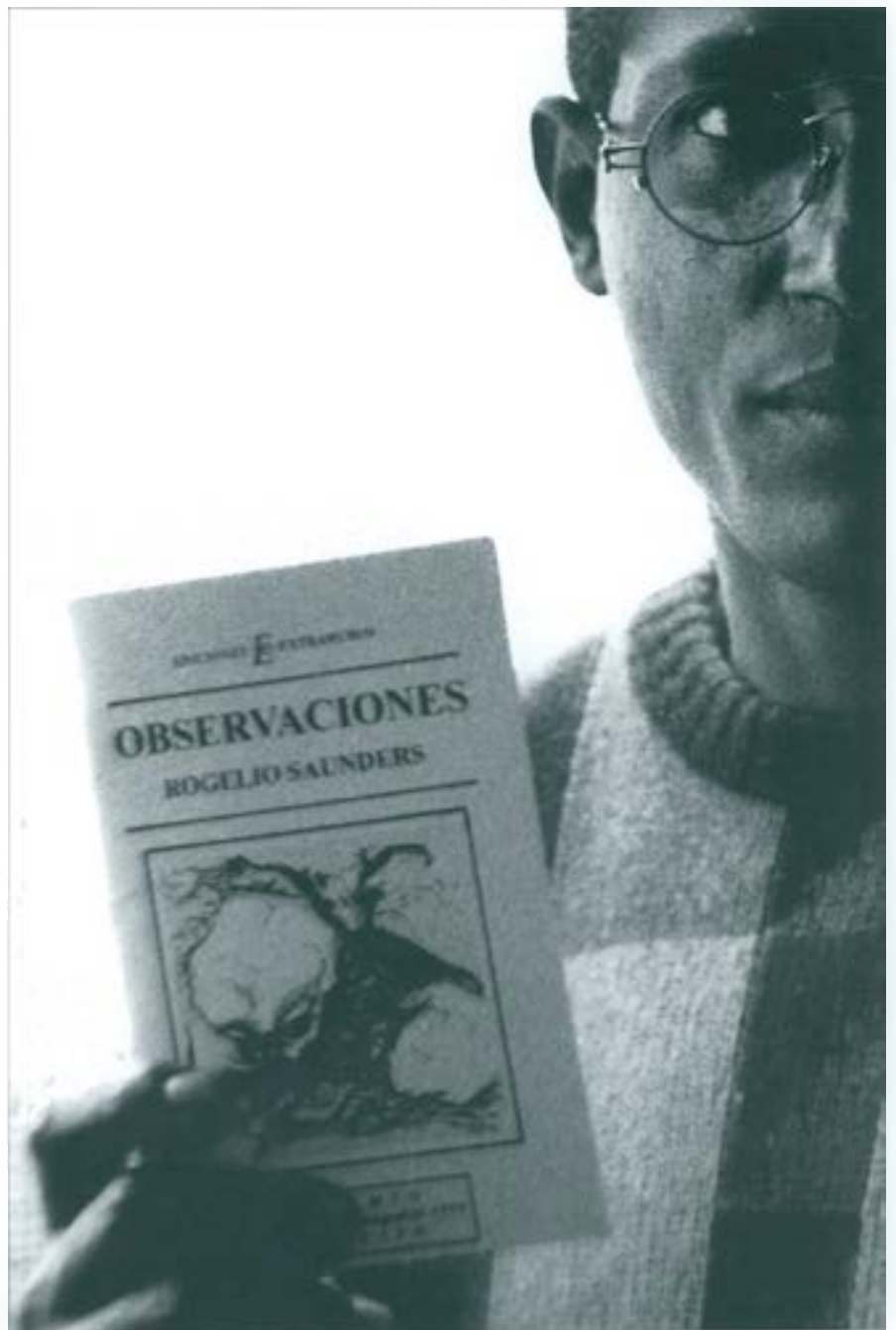

FOTO: IMMA BAUCELLS